

124

Forslag til lov

om

forlængelse af midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet.

(Pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker).

(Fremsat i landstinget den 2. marts 1950 af indenrigsminister *Smørum*).

Midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet (Pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker) forbliver i kraft indtil udgangen af marts måned 1952.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 blev de i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet omhandlede pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker reguleret under hensyn til ændringen i de økonomiske forhold siden fastsættelsen af apotekerlovens pensionsbestemmelser og de ved lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd foretagne ændringer i reglerne om pensionering af statens tjenestemænd.

Loven blev udformet på grundlag af et forslag fra den under 22. januar 1947 nedsatte apotekskommission. Kommissionen havde imidlertid erklæret, at ordningen måtte betragtes som rent midlertidig, og at forslag til en varig ordning af pensionsfor-

holdene først kunne fremsættes, når der var tilvejebragt klarhed over, hvorledes apotekeres og apoteksmedhjælperes forhold burde ordnes i en ny lov om apotekervæsenet. Under hensyn hertil blev det bestemt, at loven kun skulle have gyldighed indtil udgangen af marts 1950, jfr. iøvrigt bemærkningerne til lovforslaget (rigsdagstidende 1947—48, tillæg A, spalte 4011).

Kommissionen vedrørende apoteksvæsenet har nu indstillet, at den pågældende lov forlænges til udgangen af marts måned 1952, idet det må forventes, at der vil hengå endnu nogen tid, inden kommissionen kan afslutte sit arbejde.

I overensstemmelse hermed foreslås loven forlænget til udgangen af marts måned 1952.